

» Carol: *Het team is het fijnste waarin ik tot nog toe gewerkt heb in PBI. Het werk is ook veel boeiender en bevredigender dan de vorige keer dat ik in Papua was. Nu hebben we cliënten en die doen daadwerkelijk een beroep op ons om bescherming, als ze het veld ingaan om mensenrechtenschendingen te onderzoeken en te rapporteren. Ik ben nog niet mee geweest om die fysieke begeleiding te bieden, maar we doen momenteel telefonische checks met mensen van een advocatenkantoor die deze week hier in de bergdorpen onderzoek doen naar mensenrechtenschendingen.*

Van latere datum is het bericht over de begeleiding van een medewerker van de organisatie KontraS Papua, die naar Wamena komt in verband met een gerechtelijk onderzoek inzake mogelijke corruptie. Deze organisatie zet zich met name in voor slachtoffers van geweld en voor onderzoek naar verdwenen personen.

Janine schrijft over het begin van vredeseducatie in Wamena in de vorm van wat zij omschrijft als 'maandelijks discussies', over de opening van een kleine PBI-bibliotheek en zij signaleert een speciale cliënt: *Het team in Wamena heeft ook een eerste cliënt*

aangenomen. Deze keer geen organisatie, want die zijn er nog niet zoveel hier. En al helemaal niet op het gebied van de mensenrechten. De mensen zijn vaak te bang om hier wat mee te doen. Deze eerste cliënt, Theo, is een eenling. Hij is journalist, maar doet ook onderzoek naar mensenrechtenschendingen. Bovendien is hij bezig met het oprichten van een soort 'police watch', een organisatie die er op moet gaan toezien dat de politie zich goed gedraagt. Hij is erg blij met de aanwezigheid van PBI om hem een steuntje in de rug te geven.

Janine: *Het is moeilijk om de dreiging in Papua te omschrijven, maar het is een omgeving vol achterdocht en mensen durven niet vrijuit te spreken. Er is veel politie en leger aanwezig en dat is al voldoende om bijvoorbeeld niet openlijk over de onafhankelijkheidsstrijd te praten.*

POLITIEKE ERKENNING

Vaak wordt het voorkomen van incidenten en gewelddadigheden in Papua door de autoriteiten tegengesproken. Daarom is het volgende bericht dat begin februari in de pers verschijnt verrassend. Namelijk dat de Indonesische minister van defensie Juwono Sudarsono heeft erkend dat het Indonesische leger zich in de ooste-

lijk provincie Papua schuldig heeft gemaakt aan schendingen van mensenrechten, zoals verkrachtingen en excessief geweld. Uitspraken van internationale mensenrechtenorganisaties dat in Papua al jaren sprake is van structureel geweld worden door de minister tegengesproken.

DRIE BURGERS BESCHOTEN

Een recent voorbeeld van geweldpleging wordt genoemd in de veertiendaagse projectberichten van het IP van 9 februari. Een soldaat van het Indonesische leger schiet op 20 januari in Waghete, in het Paniai - district op een drietal burgers. Een van hen, een jongeman van 15 jaar, bezwijkt aan de verwondingen op weg naar het ziekenhuis. Naar aanleiding van deze schietpartij is er op 23 januari een protestdemonstratie van 500 mensen voor een van de overheidsgebouwen in Jayapura. PBI - ers bieden op die dag beschermende begeleiding aan een medewerker van KontraS Papua, die bij de demonstratie als waarnemer aanwezig is. Een andere medewerker van deze organisatie, die de achtergronden van de schietpartij in Waghete onderzoekt, krijgt tijdens zijn verblijf in het Paniai - district ook begeleiding van PBI.

Bronnen: Rondzendbrieven van Carol de Voogd en Janine Tjihoff, Bi - Weekly Updates Indonesia Project, 12.01. en 09.02.06., Trouw, 07.02.06.

● INDONESIAË

Atjeh na de tsunami en het vredesakkoord

TEKST HENK WESSELING

Anderhalf jaar na het gedwongen vertrek in de zomer van 2003 keert in januari 2005 PBI in Atjeh terug. Dat is vlak na de tsunami, de vloedgolf die op 26 december 2004 Atjeh teistert. Het Indonesië - project wil onderzoeken wat voor gevolgen de rampzalige vloedgolf heeft voor de mensenrechtenorganisaties die tot de 'klantenkring' van PBI behoren en wil nagaan of het werk weer kan worden opgepakt. Een aantal bevindingen en verhalen zijn te vinden in een publicatie van het project van december 2005.

BEWONDERENSWAARDIGE MENSEN

Verhalen, zoals over Khairani, directeur van een organisatie die 'displaced persons', met name vrouwen en kinderen ondersteunt. Zij en haar gezin overleven de ramp, omdat ze niet thuis zijn, maar elders, op familiebezoek. Wel verliest ze haar huis en de gehele inboedel. Toch heeft Khairini (nu zelf displaced!) haar werk weer »

» hervat en zet ze zich bovendien ook nog in ten behoeve van de herbouw van huizen.

Er is ook een verhaal over Mahdi Isa, een advocaat die bekend staat om zijn inzet voor mensenrechten en het durven aanpakken van politiek gevoelig liggende zaken. Hij verliest door de tsunami zijn vrouw en al zijn vijf kinderen. Als PBI-ers hem kort na de ramp ontmoeten is hij getraumatiseerd en niet in staat om enig werk te doen. In de loop van 2005 richt hij een nieuwe organisatie op die adviezen geeft aan Atjehers die door de vloedgolf alles zijn kwijtgeraakt. Bewonderenswaardige mensen!

PLUSSEN EN MINNEN

Historische dagen in Atjeh zijn 19 en 29 december 2005. Op eerstgenoemde dag leveren de strijders van de Beweging Vrij Atjeh (GAM) in het voetbalstadion van Banda Atjeh hun laatste wapens in en ontbindt de Beweging zijn militaire vleugel. Tien dagen later voltooit het Indonesische leger de terugtrekking uit Atjeh van ongeveer de helft van de aldaar gestationeerde manschappen. Dat is conform het vredesakkoord dat

in augustus 2005 in Helsinki werd gesloten, aldus de A.M.M. (Aceh Monitoring Mission), de internationale waarnemersmissie die toeziet op de naleving van het akkoord. Het vredesakkoord leidt tot grotere veiligheid in Atjeh, zodat de in het verleden door PBI begeleide organisaties veel meer ruimte en bewegingsvrijheid krijgen om hun werk te doen. Er is geen sprake meer van intimidatie en bedreiging en er vinden minder gewelddadigheden plaats. Positief is ook dat de PBI-vrijwilligers zich inzetten voor verbetering van de samenwerking tussen verschillende mensenrechtenorganisaties en de internationale waarnemersmissie. Een aantal organisaties rapporteert dat de werkportefeuille minder snel gevuld raakt dan voorheen!

Toch zijn er ook nog veel problemen. De bezorgdheid van mensen of ze na de ramp wel naar hun 'eigen plekje' mogen terugkeren, de bezorgdheid van voormalige vissers of ze straks weer zelf kunnen voorzien in hun levensonderhoud. Geweldpleging in de opvangkampen, met name ten opzichte van vrouwen. De druk op buitenlanders om Atjeh te verlaten. Stagnerende wederopbouw. Zo

is bijvoorbeeld van het drieduizend kilometer aan verwoeste wegen nog maar zo'n 250 kilometer hersteld. Een vraag is ook of het zal gelukken om de oud-strijders van GAM weer op te nemen in de Atjehse maatschappij.

VREDESEDUCATIE

De veertiendaagse berichten van het Indonesië-project maken melding van activiteiten van PBI in de vorm van vredeseducatie. In december 2005 wordt in de hoofdstad Banda Atjeh voor leden van mensenrechtenorganisaties een discussiedag belegd over geweldloze veranderingen. In februari 2006 organiseert PBI een discussiebijeenkomst over 'de rol van de Islam in het vredesproces in Atjeh', waaraan door maar liefst veertig personen wordt deelgenomen. Deze keer bevinden zich onder de deelnemers ook religieuze leiders, onderwijzers en leraren. Twee vooraanstaande Atjehse leiders dr. T.Muslim Ibrahim en prof.dr. H.Yusny Saby houden inleidingen over respectievelijk 'Ulama's in het vredesproces in Atjeh' en 'De Islam als verbindende factor voor het volk van Atjeh'.

Bronnen: Pa Khabar, What's the news, December 2005 edition, Indonesia Project, Trouw, 20.12. en 30.12.05, Bi-Weekly Updates Indonesia Project, 15.12.05 en 09.02.06.

COLOMBIA ●

Verkiezingstijd in Colombia

TEKST KATJA NOORDAM

Verkiezingstijd in Colombia is van begin tot het einde een turbulente aangelegenheid. Op 12 maart gaan de Colombianen naar de stembus voor een nieuw parlement en eind mei kiezen ze hun president voor de volgende vier jaar.

PRESIDENT

Wat die laatste verkiezing betreft zal er weinig verrassends gebeuren. Eind 2005 heeft de zittende president Alvaro Uribe Velez met succes een

grondwetswijziging door het parlement geloodst die herverkiezing mogelijk maakt (tot dan toe was de maximale zittingsduur van de president één termijn van vier jaar). En

dat hijzelf wordt herkozen, daaraan twijfelt niemand. Uribe's hardhandige 'Democratische Veiligheidspolitiek', bedoeld om korte metten te maken met de linkse guerrilla's die de macht van de overheid al veertig jaar tarten, heeft een aantal relatieve successen opgeleverd. En al is de oorlog nog lang niet gewonnen, toch scoort Colombia's sterke man nog altijd ongekend hoog in de populariteitspolls. »

» ZESTIG PARTIJEN EN PARTIJTJES

Maar dan de parlementsverkiezingen: die krijgen tot nu toe elke dag weer een nieuwe wending. Om te beginnen vanwege de wirwar aan partijen en partijtjes die dit jaar strijden om de kiesdrempel. Het zijn er meer dan zestig. Daarmee hebben de Liberale en de Conservatieve partij – de twee groeperingen die de politiek al zo'n eeuw lang domineren – er flink wat concurrentie bij gekregen. Van oudsher zijn Colombiaanse partijkandidaten niet erg honkvast en het gebeurt regelmatig dat kandidaten overstappen van Liberalen naar Conservatieven of omgekeerd. De opkomst van zoveel nieuwe kieslijsten maakt de politiek er niet overzichtelijker op.

Volgens verkiezingsmonitor Congreso Visible van de gerenommeerde Andes-Universiteit in Bogota, is in de afgelopen vier jaar veertig procent van de parlementsleden van partij veranderd. Nu de verkiezingen naderen wordt het tempo opgevoerd. Partijleiders met dubieuze curriculum vitae worden lijsttrekker van hun eigen politieke clubjes en bestaande partijen vullen hun lijsten aan met kandidaten van soms twijfelachtig bestuurlijk allooi – omstreden legergeneraals buiten dienst bijvoorbeeld, of uitgerangeerde sporters die toe zijn aan een carrièreswitch.

De aspirant parlementsleden zelf nemen de tijd om uit te zoeken welke

lijst het best aansluit bij hun eigen profiel. Het resultaat: een al weken durend, onnavolgbaar heen-en-weer geschuif van kandidaten tussen verschillende partijen.

De linkse oppositie gooit het over een andere boeg. Met veel kunst-en-vliegwerk proberen de verschillende linkse fracties hun uiteenlopende standpunten te overbruggen en een gezamenlijke lijst te presenteren onder de naam Polo Democrático Alternativo ('Democratisch Alternatief Centrum'). Maar het kopstuk van deze partij zwenkt tussen wel een geen kandidaatstelling, waardoor deze partij ook aan geloofwaardigheid inboet.

● MEXICO

Eerste Nederlandse vrijwilliger in Mexico

TEKST EVELYN CRINCE

Marjolein van de Water is de eerste PBI-er uit Nederland die het team in Mexico versterkt. In 1998 is het project gestart in Mexico Stad. Al snel zaten er twee teams, die zich zouden richten op de districten Guerrero en Oahaxa. Het bleek echter financieel niet haalbaar om twee teams in stand te houden, zodat het Mexico-project nu werkt vanuit Chilpancingo, de hoofdstad van het district Guerrero.

Marjolein zit nu een paar weken in Mexico. Terug van weggeweest om zo te zeggen. Ze verbleef al tweemaal in Mexico voor andere redenen en wilde dolgraag terug naar het land waar zij haar hart aan heeft verpand. Tussen haar twee voorgaande verblijven en nu zitten grote verschillen. Eerst kreeg ze de zonnige kanten van het land te zien. Nu ervaart zij dat het land ook zwarte kanten kent. Zij heeft zich verdiept in de mensenrechtenproblematiek en de achterliggende gedachten.

De eerste twee keren was zij alleen. Nu kan ze niet haar eigen plan trek-

ken, nu draait ze mee in een team. Een hechte groep, die weinig informele contacten buiten het team heeft. Marjolein is blij dat zij het land al kent en vele vrienden daar heeft. Hopelijk is er voor hen nog tijd over. De verstandhouding binnen het team is erg goed. Het zijn allemaal vriendelijke, flexibele mensen. Haar aanvankelijke vrees na de training dat het concept van consensus moeilijk zou zijn, is haar reuze meegevallen. De alledaagse dingen lossen zich makkelijk op. Moeilijke zaken en beslissingen is Marjolein echter nog niet tegengekomen. Dat kan ook niet, want zij mag nog niet

begeleiden. Onze vrijwilliger werkt zich nog in, leest veel en krijgt daarna uitleg van de teamleden over de cases. Haar werkvisum krijgt ze binnenkort en dan kan zij mee naar buiten treden voor PBI. Niet alleen, maar de eerste tijd samen met een ervaren teamlid. Na een gedegen voorbereiding in het vaderland en trainingen, moet de vrijwilliger ook ter plaatste de situatie leren overzien.

Het team bestaat uit zeven personen, variërend van 26 tot 46 jaar. De leeftijdsverschillen geven een mooie balans. Het is naar de autoriteiten toe ook prettig dat het niet alleen jonge mensen zijn. Er moet veel gelobbyd en overlegd worden met ambassades, lokale autoriteiten, politie, hooggeplaatste militairen en politici. Marjolein gaat het komende jaar met veel animo tegemoet.

Niet te verkiezen verkiezingen

TEKST BERTINE VAN HÖVELL

Inmiddels is het een jaar geleden dat de koning Gyanendra van Nepal het parlement heeft ontslagen en de macht naar zich toe heeft getrokken. Dit alles onder het mom van het bestrijden van de Maoïstische rebellen die het land al een decennium lang in de greep van geweld houden. Niet alleen heeft de beslissing van de koning vergaande gevolgen gehad voor de maatschappij, maar ook voor de organisaties die actief zijn in Nepal.

GERINGE OPKOMST VERKIEZINGEN

Begin februari dit jaar waren in Nepal de eerste gemeenteraadsverkiezingen in zeven jaar georganiseerd. Door de boycot van de oppositiepartijen en de Maoïstische rebellen was de opkomst zeer laag. Slechts twintig procent van de kiesgerechtigden zijn gaan stemmen. De oppositie noemde de verkiezing een 'nepvertoning', enkelen alleen georganiseerd om koning Gyanendra's regime een democratisch kleurtje te geven en zijn macht te bevestigen. Ook internationale waarnemers waren sceptisch over het verloop van de verkiezingen.

Een van de kritiekpunten van de verkiezingen was dat er een kwart van de zetels beschikbaar waren voor de kandidaten en een vijfhonderdtal van hen zich terug hadden getrokken wegens angst voor geweld of door sociale druk. Daarnaast, zo beweerde de waarnemende landen, de VS, Groot-Brittannië, India en Japan, werden oppositieleiders gedwarsboomd, werden de verkiezingen gehouden zonder de steun van het volk, zijn grotere politieke partijen buitengesloten en was het louter een 'lege poging' om de macht van de koning te bevestigen. Deze kritiek werd weggewuifd. Volgens de minister van Buitenlandse Zaken van Nepal hoorden de buitenlandse waarnemers geen kritiek te geven op zaken zoals de verkiezingen omdat het om een interne affaire ging.

GEWELD HOUDT AAN

Hoewel de regering meldde dat de verkiezingen vreedzaam waren verlopen, waren er berichten van geweld in de media. Zo hadden de Maoïsten de nacht voor de verkiezingen in drie steden aanslagen gepleegd en waren er gevechten uitgebroken tussen de Maoïstische rebellen en militairen.

Ondertussen houdt het geweld tussen het regeringsleger en de rebellen aan. Inmiddels is bekend geworden dat het geweld tussen de Maoïsten en het leger zo'n 440 kinderlevens heeft geëist. Daarbij is het leger verantwoordelijk geweest voor 218 doden, zo meldt een rapport opgesteld door het Child Workers in Nepal Concerned Centre (CWIN). De Maoïsten hebben op dit

moment zo'n zestig procent van het land in handen en meer dan 13.000 mensen zijn gedood sinds dat het conflict tien jaar geleden opwaaide.

Hoewel Non-gouvernementele organisaties (NGO's) vaak doelwit waren van de Maoïstische acties, heeft de beweging recentelijk zijn excuses aangeboden voor het vernielen van het kantoor van het World Food Program (WFP). De Maoïstische beweging beweerde dat het 'per ongeluk' gebeurde: "We hebben niet het beleid om VN organisaties aan te vallen. We verzekeren dat wij ons vriendelijk opstellen tegenover de organisatie [VN] en dat we kritisch zijn over de explosie."

Volgens de Amerikaanse ambassadeur James Moriarty is het huidige conflict tussen de koning en de partijen alleen

maar voordelig voor de Maoïsten. "Een Maoïstische overname", zo zei hij, "zou desastreus voor het land zijn."

Op dit moment is PBI nog niet zo zeer actief in Nepal zelf. De hoofdredenen hiervoor zijn dat er nog gezocht wordt naar donaties en gewerkt wordt aan visa om een permanente aanwezigheid te krijgen in het land.

Ik ben ervan overtuigd dat PBI ertoe doet

TEKST INGE HORSTMEIER

De aanwezigheid van PBI in Guatemala is te verdelen in twee periodes: van 1983 tot 1999 en van 2002 tot en met nu. In het navolgende artikel worden twee oud-vrijwilligers uit die verschillende periodes aan de tand gevoeld over hun ervaringen in Guatemala met PBI. Sinds eind 2005 is Sander Otten, de eerste Nederlandse vrijwilliger sinds 5 jaar voor PBI in Guatemala, terug in Nederland. Een mooi moment om hem te vragen naar zijn ervaringen.

Demonstratie tegen mijnbouw - foto: Sander Otten

Wat waren je verwachtingen vooraf en zijn die waargemaakt?

‘Zoals ik van te voren hoopte, heb ik een interessant jaar gehad. Ik heb geleefd in een prachtig land en heb met zeer inspirerende mensen samengewerkt. Voor ik daadwerkelijk op weg ging, was ik goed voorbereid op de werkzaamheden van PBI. Ik ben zelfs op twee trainingen geweest, eerst voor Mexico, en toen bleek dat ik daar niet heen ging, voor Guatemala. Tijdens de trainingen werden we goed voorbereid door middel van cases. Eén van die cases was uit het leven gegrepen. We moesten een lokale en totaal onredelijke burgemeester duidelijk maken dat we in-

ternationale waarnemers zijn. Een deel van het werk van PBI in Guatemala bestaat eruit lokale autoriteiten te wijzen op het feit dat we bepaalde mensen begeleiden, dus die oefening kwam van pas.’

Wat laat je achter in Guatemala?

‘Ik laat eigenlijk niet veel achter in Guatemala want ik ga in april weer terug voor een jaar. Niet om me in te zetten voor PBI maar voor MTC, een partnerorganisatie van Solidaridad in het departement van San Marcos. Ten aanzien van mijn werk voor PBI laat ik vooral het groepsgevoel achter. PBI is een non-hiërarchische organisatie waardoor alle besluiten gezamenlijk

worden genomen. Soms voer je dan ook discussies die je al eerder hebt gevoerd maar die weer boven komen omdat de samenstelling van de groep veranderd is. Dat is soms vermoeiend. Verder laat ik 3 of 4 hele goede vrienden achter, maar ik hoop die vriendschappen niet te verliezen.’

Wat neem je mee uit Guatemala?

‘Toch weer dat groepsgevoel. Je doet echt alles samen en daar leer je een heleboel van. Ook leer je vergaderen, opkomen voor je standpunt en je leert tegen kritiek bestand te zijn.’

Waar staat het project nu?

‘We zijn natuurlijk 4 jaar lang weg geweest uit Guatemala dus toen we hier weer kwamen, merkten we vooral dat mensen een afwachtende houding hadden. Inmiddels hebben we het vertrouwen weer opgebouwd, ook bij niet-partners van PBI. Dat blijkt bijvoorbeeld uit het feit dat we volop nieuwe verzoeken voor begeleiding ontvangen, soms zelfs te veel.’

Wat is je wens voor het project in Guatemala?

‘Ik zou ervoor willen pleiten om twee verschillende teams te hebben, één in Quetzaltenango en één in Guatemala City. Op beide vestigingen zouden niet meer dan 8 vrijwilligers moeten werken. Op die manier heb je volgens mij meer slagkracht en kun je beter ingaan op petitiees. Daarnaast zou er meer aandacht mogen worden besteed aan lobbywerk in Nederland.’

»

» **Al een hele tijd geleden is Pim van Sambeek teruggekomen uit Guatemala. Hoe kijkt hij terug op zijn ervaringen 'in het veld'?**

Wat waren je verwachtingen voor je naar Guatemala ging en zijn die uitgekomen?

'Mijn verwachtingen waren om na allerlei mensenrechtenwerk in Nederland ter plekke mensenrechtenwerk te kunnen doen daar waar de mensenrechten geschonden worden. Ik had me al verdiept in de situatie van vooral de Indiaanse bevolking in Guatemala en was ook een groot voorstander van gewelddoos verzet. Ik had daarover bijvoorbeeld boeken over Gandhi, Martin Luther King en dergelijke gelezen. Die combinatie leek mij goed om daar aan de slag te kunnen gaan. Mijn verwachtingen zijn uitgekomen, in die zin dat ik het gevoel heb met mijn achtergrondkennis en inzet ter plekke inderdaad iets concreets heb kunnen

doen voor mensen die dagelijks worden geconfronteerd met schendingen van hun rechten.'

Waar stond het project toen je erheen ging? Wat is er gebeurd nadat je wegging?

'Het project bestond 5 jaar toen ik er naartoe ging en was in een fase dat men het pionieren begon te ontgroeien. In mijn tijd werd er voor het eerst echt gelobbyd bij diplomaten en autoriteiten en dat is daarna flink verder ontwikkeld.'

Wat heb je meegenomen van het project?

'Het besef dat in een land, dat voor Nederlanders te ver van hun bed ligt om überhaupt te weten waar het pre-

cies ligt, heel veel moedige mensen dagelijks hun leven wagen. Deze mensen leggen hun leven in de waagschaal voor het verwerven van rechten, betere levensomstandigheden, arbeidsvoorwaarden enzovoort die wij hier als vanzelfsprekend beschouwen. Als wij ons hier ergens druk om maken, kan het trouwens geen kwaad om ter relativering je de situatie in een land als Guatemala in te denken. Verder heb ik een vriendin meegenomen. We zijn al bijna 17 jaar samen, alhoewel zij in Barcelona woont en ik hier.'

En wat heb je daar achtergelaten?
'Bewondering voor de mensen.'

Wat is je wens voor dit project (of in ruimere zin voor Guatemala)?

'Dat het project wordt opgeheven omdat er een situatie is ontstaan dat iedereen zijn activiteiten uit kan voeren zonder daarvoor het risico te lopen om met geweld te worden bejegend.'

PBI-NEDERLAND

TEKST INGE RIBBERT

'GETUIGEN VAN MOED' SPEAKERSTOUR PBI-NEDERLAND

Sinds afgelopen najaar organiseert Peace Brigades Nederland een speakerstour. Vrijwilligers geven lezingen door het hele land. Ze vertellen over het werk van mensenrechtenactivisten in Colombia, Guatemala en Indonesië en de bescherming die PBI hen biedt.

Tot nu toe zijn er twaalf lezingen gegeven, o.a. op het Lecture University College in Utrecht, bij de Actie van Christenen voor de Afschaffing van Martelen en de Doodstraf (ACAT) in Den Bosch en bij Cordaid en CMC in Den Haag. De lezingenreeks is een succes. De teruggekeerde vrijwilligers vertellen aan de hand van powerpoint-presentaties over hun ervaringen en krijgen daar veel vragen en reacties op. Esther Vink, die tot 2005 in Colombia werkte, vindt het bovendien fijn dat ze haar verhaal kwijt kan. Een uitzending

is een intense ervaring. Sander Otten, ook een zeer actieve PBI-er, heeft in samenwerking met Ojalá op 10 maart een Salon Guatemala georganiseerd. Op deze avond werd onder andere ingegaan op de huidige golf van geweld tegen vrouwen in dit land.

De volgende lezingen staan binnenkort gepland:

- Donderdag 23 maart, 19.30 uur
Verzetsmuseum Amsterdam
Plantage Kerklaan 61
1018 CX Amsterdam

- Zondag 1 april, 15.00 uur
Openbare Bibliotheek Amsterdam
Prinsengracht 587
1016 HT Amsterdam

Voor boekingen en details over de tour:
WV: www.peacebrigades.nl
E: infopbi@antenna.nl
T: 06 - 16498221

JAARDAG (GEEN 1 APRIL-GRAP)

Op 1 april a.s. vindt de Jaardag plaats voor alle betrokkenen bij PBI Nederland. Aanvang 12.00 uur in het kantoor van Amnesty International aan de Keizersgracht 177 te Amsterdam. Een recent teruggekeerde vrijwilliger zal over zijn ervaringen in Guatemala vertellen, er zal een video worden getoond en op velerlei gebied zullen de stand van zaken en de gemaakte en geplande vorderingen van PBI-Nederland worden gepresenteerd. Daarbij is ruimte voor interactie en discussie. »

- » We beginnen de middag met een kleine lunch en sluiten af met een borrel.

S.v.p. aanmelden via de opgavestroom aan de uitnodigingsbrief of per mail of telefoon.

PBI-NL steunt de Nederlandse variant van de wereldwijde actie agenda van People Building Peace (PBP). In People Building Peace Nederland werken tientallen Nederlandse maatschappelijke organisaties samen aan het realiseren van meer vrede hier en elders in de wereld. PBI-NL neemt o.a. deel aan de Internationale Dag van de Vrede op 21 september van dit jaar.

Kijk voor het manifest en de activiteiten van PBP op: www.eurosvoorvrede.nl/pbp

MUTATIES

Onze vaste coördinator Jet van Haitsma heeft 13 december 2005 een dochter gekregen. Tijdens haar zwangerschapsverlof heeft Inge Ribbert haar vervangen. Inge verlaat ons binnenkort weer.

Redactie: Harry Hummel is wegens drukke werkzaamheden gestopt. Twee nieuwe redactieleden zijn welkom geheten: Inge Horstmeier (juriste) en Bertine van

Hövell (student journalistiek). Bertine verzorgt ook de website.

AGENDA

- 1 april: Jaardag (Zie pag 7 rechtsonder)
- 22 april: Informatiedag voor nieuwe projectvrijwilligers
- 3-10 mei: Latijns-Amerika Festival in Louis Hartlooper Complex in Utrecht
- 19-21 mei: Nederlands Sociaal Forum in Nijmegen. Onder het motto 'een andere wereld is mogelijk' zullen duizenden bezoekers deelnemen aan workshops, een cultureel programma, een filmprogramma en debatten met internationale sprekers. PBI Nederland neemt hieraan deel, onder andere met een workshop.
- 21 september: Internationale Dag van de Vrede. PBI-NL is aanwezig met een stand. Er zal hier aandacht worden besteed aan het 25 jarig bestaan van PBI.

PBI-INTERNATIONAL

Onze coördinator Jet van Haitsma zal van 16 maart tot 19 maart a.s. deelnemen aan de European Regional Conference (ERC) in Winterthur. Gesproken zal worden over de Europese PBI-aangelegenheden en de relatie met de internationale PBI-structuren aangaande fondsenwervingen.

VRIJWILLIGERSNIEUWS

Uitzending Nederlandse vrijwilligers

- Colombia: Katja Noordam (2e keer tot september 2006)
Moritz Tenthoff (november 2005 – mei 2007)
Natasja van Vlaenderen (maart 2006, eerst talencursus in Panama – november 2007)
- Indonesië: Julie van Dassen (tot juni 2006)
Tessa de Ryck (vanaf februari 2006 – doet nu eerst 3 maanden taalschool)
- Mexico: Marjolein van de Water (februari 2006 – februari 2007)

Teruggekeerde vrijwilligers

- Indonesië: Janine Tijhof (2e keer in maart 2006)
Carol de Voogd (2e keer in februari 2006)
Michael Smits (in september 2005)
Remco de Haas (in juni 2005)
- Guatemala: Sander Otten (in december 2005)

Vorbereiding

- Indonesië: Marjolein Wijnand (gepland vertrek eind 2006)
Mascha Koekkoek (gepland vertrek mei of juli 2006)
- Colombia: Naar de training in september gaan: Roos Stringer, Jan van Dam, Letty Meesters, Veerle Vivienne Combée

CONTACTADRESSEN

Mexico en Guatemala

Pim van Sambeek, 025 - 2216467
e-mail: pvs@antenna.nl

Indonesië

Jaime Rofina, 030 - 2420321
e-mail: j.rofina@vet.uu.nl

Colombia

Esther Vink, 06 - 33984132
essievink@antenna.nl

Nepal

Janine Tijhoff, 033 - 4790231
janine.tijhoff@gmail.com

Steunnetwerk

Kantoor: 020 - 4200331, 06 - 16498221
infopbi@antenna.nl

DONATEURS

Donateurs die hun contributie niet automatisch laten overmaken ontvangen bij deze nieuwsbrief de acceptgiro voor uw steun in het jaar 2005.

U kunt PBI ook machtigen voor een jaarlijkse automatische overschrijving. Wij danken u hartelijk voor uw bijdrage en hopen zo allen een steentje te kunnen bijdragen aan een rechtvaardigere wereld!

Ook extra giften, legaten of steun in de vorm van vrijwilligerswerkzaamheden zijn van harte welkom.

COLOFON

De PBI nieuwsbrief is een halfjaarlijkse uitgave van Peace Brigades Nederland voor donateurs, fondsen en andere belangstellenden.

PBI Nederland kantoor

Nieuwe Herengracht 29
1011 RL Amsterdam
020 - 4200331, 06 - 16498221
infopbi@antenna.nl
www.peacebrigades.nl

Eindredactie: Evelyn Crince

Redactie: Evelyn Crince, Femke Stroomer, Henk Wesseling, Inge Horstmeier en Bertine van Hövell.

Vormgeving: Suggestie & illusie (www.illusie.nl)